

Sygn. akt VIII C 2141/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

przeciwko J. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 2141/18

UZASADNIENIE

W dniu 24 sierpnia 2018 roku powód (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu J. W., powództwo o zapłatę 570 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia

7 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 6 czerwca 2017 roku zawarł z pozwanym na okres 12 miesięcy umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych nr KM- (...), dotyczącą pojazdu marki S. (...) o nr rejestracyjnym (...). Wierzytelność objęta pozwem dotyczy kwoty 570 zł wynikającej z nieuregulowania przez pozwanego składki polisy ubezpieczenia OC. Do dnia wytoczenia powództwa pozwany nie uregulował kwoty dochodzonej pozwem. (pozew k. 4-7)

W dniu 14 września 2018 roku Referendarz sądowy w tut. Sądzie wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 8188/18), który następnie utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwanego sprzeciwu.

Pozwany wskazał, że samochód, którego dotyczyło ubezpieczenie został przez niego sprzedany. (nakaz zapłaty k. 23, sprzeciw k. 25-26)

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo w całości. Nadmienił, że pozwany nie wypełnił ustawowego obowiązku w zakresie zawiadomienia ubezpieczyciela o zbyciu pojazdu, która została mu przedstawiona w dniu 4 października 2018 roku wraz ze sprzeciwem. Ponadto wskazał, że fakt zgłoszenia w terminie do ubezpieczyciela sprzedaży pojazdu nie został przez pozwanego udowodniony. (odpowiedź na sprzeciw k. 32)

Na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2019 roku i w dniu 6 czerwca 2019 roku w imieniu powoda nikt się nie stawił – pełnomocnik powoda został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2019 roku stawił się pozwany J. W., który wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany złożył do akt sprawy kopię umowy sprzedaży pojazdu mechanicznego, którego dotyczy sprawa wraz z adnotacją o przyjęciu informacji o sprzedaży pojazdu przez agenta ubezpieczeniowego strony powodowej w dniu 25 września 2017 roku. (protokół rozprawy k. 42)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 czerwca 2017 roku pozwany J. W. zawarł z (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, obejmującą ochroną ubezpieczeniową posiadacza pojazdu mechanicznego marki S. (...) o nr rej. (...). Zawarcie umowy zostało potwierdzone wystawieniem polisy seria KM- (...).

Stosownie do treści art. 26 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2018, poz. 473.), zwanej dalej „ustawą”, umowa została zawarta na okres 12 miesięcy, to jest od dnia 7 czerwca 2017 roku do dnia 6 czerwca 2018 roku. Płatność należnej ubezpieczycielowi z tego tytułu składki w wysokości 1.141 zł została rozłożona na dwie raty: pierwsza w kwocie 571 zł - płatna do dnia 6 czerwca 2017 roku, zaś druga w kwocie 570 zł - płatna do dnia 6 grudnia 2017 roku. (dowód: kserokopia polisy (...) nr (...) k. 9, okoliczności bezsporne)

Pozwany był właścicielem przedmiotowego pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) do dnia 23 września 2017 roku, kiedy to pojazd ten sprzedał na rzecz A. G.. O sprzedaży przedmiotowego pojazdu pozwany zawiadomił w dniu 25 września 2017 roku agenta ubezpieczeniowego powoda - A. L., któremu zgłosił fakt sprzedaży w/w pojazdu i przedstawił umowę sprzedaży z dnia 23 września 2017 roku. (kopia umowy sprzedaży k. 41, przyjęcie zawiadomienia o sprzedaży pojazdu przez agenta ubezpieczeniowego powoda k. 41v.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, które nie budziły wątpliwości, co do prawdziwości, ani rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie postanowienia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej przez zbywcę wierzytelności z pozwanym, przepisy Kodeksu cywilnego, zwłaszcza dotyczące umowy ubezpieczenia, a także przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2018, poz. 473).

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

Stosownie zaś do treści przepisu art. 23 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody

powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się na okres 12 miesięcy (art. 26 ustawy).

Zgodnie z treścią przepisu art. 32 ust. 1 w/w ustawy, posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu.

Jednocześnie należy dodać, że w razie zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przez posiadacza pojazdu mechanicznego niebędącego właścicielem tego pojazdu, prawa i obowiązki tego posiadacza, wynikające z zawartej umowy ubezpieczenia, przechodzą na właściciela pojazdu mechanicznego z chwilą, gdy posiadacz utracił posiadanie tego pojazdu na rzecz właściciela. Umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że właściciel pojazdu mechanicznego wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się (art. 31 ust. 4 ustawy).

Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1 (art. 32 ust. 4 ustawy).

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że w dniu 6 czerwca 2017 roku pozwany zawarł z (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, potwierdzoną polisą seria KM- (...), na okres 12 miesięcy od dnia 7 czerwca 2017 roku, obejmującą ochroną ubezpieczeniową posiadacza pojazdu mechanicznego marki S. (...) o nr rej. (...). Płatność składki ubezpieczeniowej, którą pozwany miał uiścić, została rozłożona na dwie raty, przy czym druga rata składki w wysokości 570 zł miała zostać zapłacona do dnia 6 grudnia 2017 roku.

Osią sporu w przedmiotowej sprawie było natomiast ustalenie czy pozwany dopełnił obowiązkowi poinformowania ubezpieczyciela o zbyciu pojazdu objętego ubezpieczeniem OC, a wobec tego czy na pozwanym spoczywał obowiązek uiszczenia z tego tytułu drugiej raty składki.

Pozwany podniósł, że przestał być właścicielem pojazdu wskutek zawartej umowy sprzedaży z dnia 23 września 2017 roku, o którym to fakcie zawiadomił ubezpieczyciela w dniu 25 września 2017 roku, tj. agenta ubezpieczeniowego powoda A. L., która przyjęła zawiadomienie o sprzedaży pojazdu marki S. (...) o nr rejestracyjnym (...). Umowa sprzedaży zawierała wyraźne wskazanie danych kupującego A. G., wraz ze wskazaniem danych adresowych nabywcy, nr P. oraz nr dokumentu tożsamości. Powyższe twierdzenie faktyczne zostało przez pozwanego udowodnione złożeniem w poczet materiału dowodowego kopii umowy sprzedaży z dnia 23 września 2017 roku, na której widnieje potwierdzenie przyjęcia informacji przez przedstawiciela powoda będącego agentem ubezpieczeniowym – A. L. w dniu 25 września 2017 roku, a zatem przed upływem terminu zapłaty drugiej raty składki. Jednocześnie powód zobowiązany zarządzeniem z dnia 9 kwietnia 2019 roku przez Sąd do zajęcia stanowiska w sprawie wobec powyższej okoliczności, przy jednoczesnym przesłaniu mu kopii umowy zawierającej potwierdzenie otrzymania informacji o sprzedaży pojazdu dla ubezpieczyciela – nie zajął żadnego stanowiska w omawianej kwestii.

W tym miejscu koniecznym jest podkreślenie, że zgodnie z przepisem art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Zgodnie ze stanowiskiem, jakie Sąd Najwyższy przedstawił w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku (w sprawie I CKU 45/96, OSNC 1997/ 6-7/ 76), zadaniem Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia

środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.).

Skoro zatem pozwany sprzedał samochód przed terminem płatności drugiej raty składki należnej z tytułu ubezpieczenia OC i jednocześnie pozwany wywiązał się z obowiązku zawiadomienia zakładu ubezpieczeń o sprzedaży pojazdu i przedstawieniu danych osobowych nabywcy (niezbędne informacje zawierała przedłożona ubezpieczycielowi umowa sprzedaży), w ustawowym terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, wówczas sam fakt sprzedaży pojazdu i utrata posiadania pojazdu pociągała za sobą przejście na nabywcę uprawnień z tytułu umowy ubezpieczenia, o czym przesądza art. 31 ust. 4 ustawy.

W świetle powyższego należało uznać, że powód nie miał prawa domagać się od pozwanego zapłaty drugiej raty składki ubezpieczeniowej, której termin płatności przypadał już po sprzedaży przez pozwanego pojazdu i po zawiadomieniu przez pozwanego agenta ubezpieczeniowego zakładu ubezpieczeń o fakcie zbycia pojazdu i danych osobowych nabywcy (doreczenie kserokopii umowy dot. sprzedaży pojazdu).

Z tych też względów powództwo zasługiwało na oddalenie w całości.